

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede voor hun minderjarige kinderen,
appellanten,

tegen de uitspraak in zaken nrs. 07/41265, 07/41272, 07/41262 en
07/41269 van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Almelo, van 21 november 2007 in de gedingen tussen:

appellanten

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 31 oktober 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 21 november 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, voor zover thans van belang, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Lid van de enkelvoudige kamer

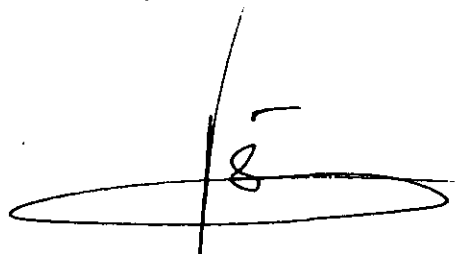
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 december 2007

348-553.

Verzonden: 24 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal line through it, and a small '8' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

II
AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 07/41265/BEPTDN W1 AM AN2, Awb 07/41272/BEPTDN W1 AM AN2, Awb 07/41262 BEPTDN W1 AM AN2 en Awb 07/41269 BEPTDN W1 AM AN2

uitspraak van de voorzieningenrechter

inzake:

geboren op , en

geboren op
alsmede hun minderjarige kinderen,
allen van Armeense nationaliteit,
IND dossiernummer 0407.28.0089,
verzoekers,
gemachtigde: mr. A.J.P. Lemmen, advocaat te Heerlen;

tegen

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. C.H.H.P.M. Kalderman, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 25 oktober 2007 hebben verzoekers aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning asiel ingediend. Bij besluiten van 31 oktober 2007, uitgereikt op 1 november 2007, heeft verweerder de aanvragen in een Aanmeldencentrum (hierna: AC) afgewezen. Bij brieven van 1 november 2007 is daartegen beroep ingesteld en is tevens verzocht om een voorlopige voorziening.

De verzoeken zijn ter zitting van 16 november 2007 behandeld. Verzoekers zijn daarbij verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Standpunten

Verzoekers hebben aan de herhaalde aanvragen ten grondslag gelegd een verklaring van het Artashat Consultatiebureau ter Bestrijding van Tuberculose, genummerd 0-445 en gedateerd 13 juli 2007. Uit deze verklaring blijkt dat de vader van verzoeker niet is geregistreerd bij het

Awbnummers: 07/41265, 07/41272, 07/41262 en 07/41269 BEPTDN W1 AM AN2

2

betreffende consultatiebureau ter Bestrijding van Tuberculose (hierna: TBC). Verzoekers willen hiermee aantonen dat het onderzoek (onder meer door het Ministerie van Buitenlandse Zaken) in hun eerdere asielprocedure onvolledig dan wel onjuist is geweest. In het betreffende onderzoeksverslag werd vermeld dat verzoekers vader zou zijn gestorven aan de gevolgen van TBC. Verzoekers hebben altijd, ook in hun eerdere procedure, verklaard dat verzoekers vader niet aan TBC is overleden, maar tengevolge van mishandeling gedurende zijn detentie. Het feit dat verzoekers vader niet geregistreerd staat bij het Consultatiebureau, terwijl alle TBC-gevallen gemeld dienen te worden, ondersteunt hun eerdere verklaring. Hieruit kan immers worden opgemaakt dat verzoekers vader niet is overleden aan TBC. Daardoor ontstaat gerede twijfel aan het onderzoeksresultaat van het Ministerie van Buitenlandse Zaken in de eerdere asielprocedure.

Verweerder heeft de aanvragen afgewezen, omdat geen sprake is van nieuwe feiten of omstandigheden (nova) in de zin van artikel 4:6 Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). Verweerder is van mening dat het door verzoekers overgelegde document al eerder had kunnen en dus ook moeten worden overgelegd. Bovendien blijkt uit dit document niet dat verzoekers vader niet is overleden aan TBC; uit de verklaring blijkt enkel dat hij niet stond ingeschreven bij het betreffende Consultatiebureau ter bestrijding van TBC. De stelling van verzoekers dat in Armenië alle TBC-gevallen gemeld moeten worden, zodat het niet ingeschreven zijn van een persoon moet worden uitgelegd in die zin dat deze persoon geen TBC heeft (gehad), is slechts een niet onderbouwde stelling. Verweerder wijst er tevens op dat de huidige asielaanvragen van verzoekers in belangrijke mate zijn gebaseerd op dezelfde feiten en omstandigheden die aan hun eerdere aanvragen ten grondslag lagen.

Verzoekers stellen zich op het standpunt dat de verklaring die zij hebben overgelegd kan afdoen aan (de conclusies verbonden aan) de bevindingen van het in hun eerdere procedure opgestelde individuele ambtsbericht en dat om die reden deze verklaring moet worden gezien als een novum in de zin van artikel 4:6 Awb. Zij wijzen er op dat zij – als leken – niet eerder wisten dat een arts in Armenië elk geval van TBC dat hij constateert, moet melden bij een officiële instantie, zodat zij deze verklaring niet eerder hebben kunnen overleggen. Verder wijzen zij er op dat uit dit ambtsbericht en de onderliggende stukken ervan blijkt dat de conclusie dat verzoekers vader zou zijn overleden aan TBC is gebaseerd op slechts één bron. Dit terwijl de Nationale Ombudsman verweerder heeft verzocht niet af te gaan op één bron bij dergelijk onderzoek.

3. Overwegingen

Ingevolge artikel 8:81 Awb kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, door een partij in de hoofdzaak aan de voorzieningenrechter van de rechtbank een voorlopige voorziening worden gevraagd.

De voorzieningenrechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van de verzoeker in afwachting van de beslissing op het beroep moet worden verboden.

Indien de voorzieningenrechter na de behandeling ter zitting van een verzoek om een voorlopige voorziening van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij, ingevolge artikel 8:86 Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de bij de rechtbank aanhangige hoofdzaak.

Aangezien verweerder de aanvraag heeft afgewezen in het AC dient tevens beoordeeld te

Awbnummers: 07/41265, 07/41272, 07/41262 en 07/41269 BEPTDN WI AM AN2

3

worden of de aanvraag op zorgvuldige wijze binnen 48 uur is afgedaan.

De voorzieningenrechter stelt vast dat het in de onderhavige procedure de beoordeling betreft van de herhaalde aanvragen van verzoekers. De eerste asielaanvraag dateert van 17 augustus 2004. Deze aanvraag is onherroepelijk afgewezen met de ongegrondverklaring van het beroep tegen het besluit van verweerder van 22 maart 2006 door deze rechtbank bij uitspraak van 12 juni 2007 (Awb 06/18548 en Awb 06/18550).

Op grond van artikel 4:6 Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzend besluit een nieuwe aanvraag wordt gedaan. De voorzieningenrechter dient te beoordelen of zich na het eerdere besluit dergelijke nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden hebben voorgedaan, die tot heroverweging noopten. Het maakt daarbij geen verschil of verweerder deze aanvraag inhoudelijk heeft beoordeeld, omdat buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter kan worden voorgelegd. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om deze in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen (uitspraak Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998, in de zaak tegen Nederland, JV 1998/45 en ABRS 11 augustus 2004, AB 2004/406).

Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd. Dit geldt tevens voor bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

Originele documenten waarvan de echtheid niet kan worden vastgesteld, of kopieën worden, indien verweerder zich daarop beroept, in beginsel niet aanvaard als objectieve bron. Voorts ligt het, gelet op het bepaalde in artikel 4:6 van de Awb in verbinding met artikel 31, eerste lid, Vw 2000, niet op de weg van verweerder om de valsheid van een ingebracht document aan te tonen.

Met betrekking tot het door verzoekers overgelegde document overweegt de voorzieningenrechter als volgt.

Verzoekers willen door middel van deze verklaring aantonen dat het in hun eerdere procedure door de Minister van Buitenlandse Zaken opgemaakte individuele ambtsbericht in elk geval twijfelachtig is, waar het gaat om de daarin beschreven oorzaak van overlijden van verzoekers vader. Zij hebben daarbij gesteld dat zij deze verklaring niet eerder hebben kunnen overleggen, omdat zij – als leken – niet wisten van de meldplicht voor TBC-gevallen. Deze plicht gold en geldt immers enkel voor artsen. Echter, met verweerder is de voorzieningenrechter van oordeel dat verzoekers de door hen overgelegde verklaring van het Artashat Consultatiebureau ter Bestrijding van Tuberculose eerder hadden kunnen en

Awbnummers: 07/41265, 07/41272, 07/41262 en 07/41269 BEPTDN WI AM AN2

4

derhalve moeten overleggen. Daarbij is naar het oordeel van de voorzieningenrechter het volgende van belang.

Het hiervoor bedoelde individuele ambtsbericht dateert van 21 juni 2005 en is aan verzoekers bekend gemaakt op 23 januari 2006 tezamen met het voornemen in hun eerste asielprocedure. De behandeling ter zitting van het door verzoekers in hun eerste asielprocedure ingestelde beroep heeft bijna zestien maanden later plaatsgevonden op 16 mei 2007 en de uitspraak in dit beroep dateert van 12 juni 2007. Verzoekster heeft in het gehoor van 26 oktober 2007 (p. 5) verklaard dat het algemeen bekend is dat een (TBC-)patiënt zich aan moet melden omdat het geen gewone ziekte is, maar één die makkelijk is over te dragen en eveneens verklaard (p. 7) dat zij ongeveer anderhalf jaar geleden op de hoogte kwam van het feit dat TBC gemeld moet worden. Dit betekent dat verzoekers al voordat verweerder in hun eerdere procedure een besluit had genomen, op de hoogte waren van deze meldplicht ten aanzien van TBC-gevallen. Zij hadden daarvan in deze eerdere procedure melding kunnen en derhalve moeten maken.

Alleen al op deze grond is verweerder naar het oordeel van de voorzieningenrechter terecht tot de conclusie gekomen dat de door verzoekers overgelegde verklaring geen novum is in de zin van artikel 4:6 Awb.

Nog afgezien van het hiervoor overwogene is de voorzieningenrechter met verweerder – en onder verwijzing naar diens motivering ten aanzien van dit punt – van oordeel dat de door verzoekers overgelegde verklaring op zichzelf, gelet op de inhoud ervan, evenmin kan worden gezien als een novum als bedoeld in artikel 4:6 Awb.

Bovendien is niet gebleken van bijzondere op deze zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden, die nopen tot het buiten toepassing laten van artikel 4:6 Awb.

Voorts is gesteld noch gebleken dat verweerder de aanvraag niet binnen 48 uur heeft afgedaan. Verweerder heeft de aanvraag, gelet op het voorgaande, zonder schending van de zorgvuldigheid in de AC-procedure afgewezen.

Het hiervoor overwogene brengt met zich dat de verzoeken om een voorlopige voorziening dienen te worden afgewezen. Gelet op hetgeen partijen, laatstelijk ter zitting, hebben aangevoerd en gezien de overgelegde stukken, is de voorzieningenrechter van oordeel dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de hoofdzaak. De beroepen worden op voet van artikel 8:86 Awb ongegrond verklaard.

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van de voorlopige voorziening en het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

Awbnummers: 07/41265, 07/41272, 07/41262 en 07/41269 BEPTDN W1 AM AN2

5

4. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst de verzoeken om een voorlopige voorziening af;
- verklaart de beroepen ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.H. Keuzenkamp en in tegenwoordigheid van mr. J.T.M. Nijboer als griffier in het openbaar uitgesproken op **21 NOV 2007**

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 VW 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: **21 NOV 2007**

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE

RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Advocaten & Procureurs

Bezoekadres:
Burgemeester de Hesseplein 15
6411 CG Heerlen
Telefoon: 045-3718263
Fax: 045-5741466
E-mail: algemeen@lemmenadvocaten.nl

Postadres:
Postbus 123
6400 AC Heerlen
Kasobank: 14.84.34.002
t.n.v. Stichting Derdengelden
Lemmen Advocaten

mr A.J.P. Lemmen

mw mr C.M.A. Fens

mw mr C.L.P. Giesen

6506-c

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
28 NOV 2007	
ZAAKNR:	200708302/11/2
AAN:	V2
BEHANDELD: DO:	PAR:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

tevens per fax: 070-365 13 80

Heerlen : 28 november 2007
Betreft :
Onze referentie : 07.179.L/s
Uw referentie : onbekend

Edelachtbare heer / vrouwe,

Hierbij doe ik u in tweevoud toekomen het hoger beroep in opgemelde zaak, met het verzoek dit in behandeling te nemen.

In afwachting verblijf,

hoogachtend

mr A.J.P. Lemmen

Advocaten & Procureurs

Onze referentie: 07.179.U/s

Toevoeging aangevraagd
HOGER BEROEPRAAD VAN STATE
AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN
POSTBUS 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
28 NOV 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

GEEFT EERBIEDIG TE KENNEN:

_____ alsmede hun minderjarige kinderen,
geboren respectievelijk op _____ en _____, allen van Armeense
nationaliteit, wonende te _____, te dezer zake domicilie kiezende te Heerlen
aan het Burgemeester de Hesselplein no. 15 (postbus 123, 6400 AC), ten
kantore van Advocatenkantoor Lemmen, advocaten en procureurs, van wie mr
A.J.P. Lemmen ten deze bepaaldelijk gevolmachtigd wordt hoger beroep in te
stellen voor appellant en als gevolmachtigde zal optreden;

DAT bij de hierbij overgelegde uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Almelo d.d. 21 november 2007 de beroepen ongegrond
verklaard werden betreffende de aanvraag tot het verlenen van een
verblijfsvergunning asiel;

DAT appellanten zich niet met de uitspraak in de beroepen kan verenigen en
hiertegen hierbij hoger beroep instellen;

DAT appellanten de navolgende grieven wensen aan te voeren:

GRIEF I

De Rechtbank overwoog het hiervoor bedoelde individuele ambtsbericht dateert
van 21 juni 2005 en is aan verzoekers bekend gemaakt op 23 januari 2006
tezamen met het voornemen in hun eerste asielprocedure. De behandeling ter
terechtzing van het door verzoekers in hun eerste asielprocedure ingestelde
beroep heeft bijna zestien maanden later plaatsgevonden op 16 mei 2007 en de
uitspraak in dit beroep dateert van 12 juni 2007. Verzoekster heeft in het gehoor
van 26 oktober 2007 (p. 5) verklaard dat het algemeen bekend is dat een (TBC-)
patiënt zich aan moet melden omdat het geen gewone ziekte is, maar één die
makkelijk is over te dragen en eveneens verklaard (p. 7) dat zij ongeveer
anderhalf jaar geleden op de hoogte kwam van het feit dat TBC gemeld moet
worden. Dit betekend dat verzoekers al voordat verweerder in hun eerdere
procedure een besluit had genomen, op de hoogte waren van deze meldplicht
ten aanzien van TBC - gevallen. Zij hadden daarvan in deze eerdere procedure
melding kunnen en derhalve moeten maken.

Advocaten & Procureurs

Appellanten kunnen zich niet verenigen met deze overweging. Het betrof niet alleen de wetenschap van appellanten dat TBC gemeld moest worden door de artsen in Armenië maar ook dat per rayon de meldingen werden geregistreerd. Zulks wisten appellanten niet tot na de uitspraak d.d. 12 juni 2007. Zij wisten niet van het bestaan van het meldingsregister bij Provinciaal b.v. Artashat Consultatiebureau. Ten tijde van de kennisname van het individuele ambtsbericht op 23 januari 2006 wisten appellanten niet hoe zij er achter konden komen dat de TBC van de vader van de man niet was gemeld.

Subsidiar menen appellanten dat het bestaan van die meldplicht voor geïntimeerde aanleiding had moeten zijn het overlijden van de vader van de man bij het Consultatiebureau te Artashat te controleren. Verweerder had immers maar een bron, die het overlijden van de vader aan TBC aangaf. Appellanten konden dit subsidiaire standpunt niet eerder naar voren brengen, omdat zij – zoals hiervoor aangegeven – van het bestaan van de controle meldplicht en registratieplichten niet wisten.

De Rechtbank heeft miskent dat appellant als novum hebben aangevoerd dat zij niet wisten van het bestaan van het Provinciaal Registratieregister van TBC – gevallen. Van appellant verlangen dat zij dat wel hadden moeten weten, gaat uitgaande van de redelijkheid te ver.

GRIEF II

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen dat gelet op de inhoud van de verklaring van het Consultatiebureau van Artashat deze evenmin, als novum kan worden gezien. De Rechtbank verwijst naar de motivering van geïntimeerde, die stelde dat de verklaring niet aantoonde dat de vader niet was overleden aan tuberculose.

Appellanten stellen dat gelet op de meldplicht voor TBC, de verklaring wel aantoonde dat de vader niet is overleden aan tuberculose. Het overlijden is immers niet gemeld bij het consultatiebureau.

De motivering van de Rechtbank is onbegrijpelijk.

GRIEF III

Ten onrechte heeft de Rechtbank geïntimeerde niet in de proceskosten veroordeeld. Uit de vorenstaande grieven blijkt dat het beroep gegrond verklaard had moeten worden met veroordeling van geïntimeerde in de proceskosten.

Advocaten & Procureurs

REDENEN WAAROM:

appellant u eerbiedig verzoekt zijn hoger beroep gegrond te willen verklaren, althans een zodanige beslissing te willen nemen als u in goede justitie zal vermenen te behoren.

Heerlen, 28 november 2007

Hetwelk doende enz.,
namens appellanten,

mr A.J.P. Lemmen
Advocaat-Deelnachtigde